

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Gajdics Ágnes Gabriella ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Bocsó Erika ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen képmáshoz fűződő jog megsértése miatt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2018. március 7. napján kelt 20.P.20.681/2017/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt és az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy az alperes azzal sértette meg felperes képmáshoz fűződő jogát, hogy a felperesről ... napján, néhai ... temetésén hozzájárulása nélkül fényképfelvételt készített és azt ugyanezen a napon a ... Facebook oldalán az „Eltemették kilakoltatott hamvait” című beszámolója illusztrációjaként közzétette.

Az alperes által a felperesnek fizetendő sérelemdíj összegét 190.000 (Százkilencvenezer) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a felperes kérelme alapján az alperes köteles közzétenni a ... Facebook oldalán az elsőfokú ítélet jogsértést megállapító rendelkező részét, bocsánatkérésének kifejezése mellett.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 45.000 (Negyvenötezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 84.000 (Nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát azáltal, hogy a felperes képmását hozzájárulása nélkül közzétette ... napján a ... Facebook-oldalán néhai ... temetéséről szóló „Eltemették kilakoltatott hamvait” című beszámolója illusztrációjaként. Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására, és eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül írásban, a rendelkező rész közzétételével kérjen bocsánatot a felperestől, melyet a felperes saját döntése szerint további 15 napon belül a ... Facebook-oldalán közzétehet. Kötelezte az alperest, hogy a fényképfelvételt 15 napon belül a ... honlapjáról törölje. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 forint sérelemdíjat. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a

felperest, hogy 7.200 forint, az alperest, hogy 28.800 forint le nem rótt eljárási illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 16.000 forint perköltséget. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 4.000 forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában ismertette a Ptk. 2:51. § (1) bekezdését, 2:52. § (1) és (3) bekezdését, 2:48. § (1) bekezdését. Rámutatott arra, hogy sem néhai ..., sem pedig a felperes nem minősül közszereplőnek. Az a körülmény, hogy néhai ... életéről, valamint az őt ért megpróbáltatásokról több sajtóorgánumban, többek között az alperes által alapított ... is beszámoltak, még nem tette a néhait közszereplővé, csak egy olyan közéleti történés szereplőjévé, aki - különösen az online sajtóban - nagyobb nyilvánosságot kapott az utóbbi időszakban. Tényként rögzítette, hogy a felperes, munkája révén nem egy alkalommal találkozott néhai ..., akivel a ... önkormányzat alpolgármesterének referenseként közvetlen kapcsolata is volt. **tanú1** tanúvallomása alátámasztotta, hogy közösen és magánemberként döntöttek úgy, hogy néhai ... temetésén megjelennek, tőle búcsút vesznek.

Az alperes néhai ... ügyét felkarolta, vele több alkalommal találkozott, neki számtalan alkalommal magánemberként és a ... tagjaként is segítséget nyújtott, tevékenyen részt vett annak megakadályozásában, hogy a néhait ... bérlakásából kilakoltassák, vele szemben más kényszerítő intézkedést alkalmazzanak.

A temetést és a búcsúztatót a ... Önkormányzat szervezte meg a, ahol a polgári búcsúztató beszédet az alperes mondta. A temetésen több fénykép is készült. Rámutatott arra, hogy a temetés nyilvános esemény, azok körén belül pedig a bírói gyakorlat különbséget tesz az olyan rendezvények között, mely résztvevőinek számítani kell arra, hogy róluk fényképfelvétel készülhet, illetve az olyanok között, ahol ilyenrel nem kell számolni. Megállapítása szerint a felperesnek nem kellett egyértelműen következtetnie arra, hogy a perbeli eseményről fényképek is fognak készülni, a fényképfelvételek elkészítéséhez így kifejezett hozzájárulására lett volna szükség. A hozzájárulás ugyanakkor a bírói gyakorlat szerint megtehető ráutaló magatartással is. Ilyennek minősülhet adott esetben az eseményen résztvevő passzivitása, vagyis az a körülmény, hogy észleli a fényképek elkészítését, de nem tiltakozik az ellen. **tanú1** tanú a felperessel egyezően nyilatkozott, amikor azt adta elő, hogy nem észlelték, hogy a temetésről fényképfelvételek készültek. A tanúként meghallgatott **tanú2** viszont alátámasztotta azt az alperesi előadást, hogy a sérelmezett fényképfelvételen kívül nagy számú további kép is készült, az alperes gépével ő nagyságrendileg 30 fényképfelvételt készített, továbbá mobiltelefonnal 7 db képet. A fényképek nagy számából azt a következtetést vonta le, hogy a felperesnek észlelnie kellett, hogy a temetésről fényképek készülnek és mivel a fényképek készítése ellen nem tiltakozott, hozzájárulása megadottnak vélemezett.

Megjegyezte, hogy a temetés olyan szomorú esemény, melynek során az azon résztvevők lelki állapota kétségtelenül beszűkítő hatással lehet a tudatra és az érzékelésre, ugyanakkor a felperes néhai ... fűződő viszonya nem jelentett olyan mély érzelmi kötődést, ami hasonlítható lenne egy hozzátartozó elvesztése miatti gyász és fájdalom miatt fellépő lelkiállapothoz, a felperes nem volt olyan zaklatott lelkiállapotban, amely kizárta a nagyszámú fénykép készítésének észlelését. Mivel a felperes egyetlen felvétel esetén sem fejezte ki az elkészítése ellen való tiltakozást és a fénykép készítéséhez való hozzájárulás ráutaló magatartással is megadható, részben nem találta alaposnak a keresetet.

Alaptalannak ítélte az alperes azon védekezését, hogy a fénykép felhasználásához nem kellett hozzájárulást kérnie. A felperes mint közéleti esemény passzív szereplője nem volt köteles eltérni a fényképe ilyen módon való felhasználását. Mivel az alperes a felperestől hozzájárulást nem kért és nem kapott, megsértette a felperes személyiségi jogát azzal a magatartásával, hogy néhai ... -én Budapesten megtartott temetéséről olyan képet tett közzé a felperes hozzájárulása nélkül, melyen a felperes felismerhető.

A ... temetéséről való tájékoztatáshoz közérdek fűződik ugyan, de az elkészített fényképek nagy

számából az is következik, hogy több olyan fénykép is felhasználható lett volna illusztrációként, amelyen a felperes nem szerepel. Ebben a körben utalt az Smtv. 4. § (1) bekezdésére és (3) bekezdésére, valamint 10. §-ára. Mindezek alapján a jogsértést megállapította és a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b), c) és b) pontjában foglalt jogkövetkezményeket alkalmazta.

Rámutatott arra, hogy a sérelemdíj egyrészt és elsődlegesen közvetett kompenzáció, amely a sérelmet szenvedett fél nem vagyoni hátrányának kárpótlására szolgál, másodsorban pedig magánjogi büntetés is. Az összecszerűség meghatározásánál mérlegelni kell a jogsértés súlyát, ismétlődő jellegét, a felróhatóság mértékét, továbbá a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatását. Ezen mérlegelés eredményeként 150.000 forint összeget tartott szükségesnek és arányosnak a felperest ért sérelem orvoslására és másodlagosan annak a magánjogi rosszálló jelleg kifejezésére, mely a jövőre nézve irányt mutat a hasonló jellegű jogsértések elkerüléséhez.

A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes és az alperes is fellebbezéssel éltek.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és annak megállapítását is kérte, hogy az alperes a fénykép elkészítésével megsértette a Ptk. 2:48. § (1) bekezdésében foglalt képmáshoz- és hangfelvételt való jogát. Kérte, hogy a másodfokú bíróság e jogsértés vonatkozásában is alkalmazza Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a-b), pontjaiban és a Ptk. 2:52 § (1) bekezdésében foglalt jogkövetkezményeket. Kérte a sérelemdíj összegének felemelését a kereseti kérelmében megjelölt 190.000 forintos összegre. Kérte továbbá az elsőfokú ítélet rendelkező részének pontosítását annyiban, hogy az alperes elégtétel adására kötelezése tekintetében a másodfokú bíróság tegye egyértelművé, hogy a bocsánatkérést a döntése szerint az alperes köteles közzétenni azon a közösségi oldalon, ahol a fénykép megjelent, tekintettel arra, hogy az adott közösségi oldal szerkesztésére neki van jogosultsága.

Előadása szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy észlelte, észlelhette a fotózást és ráutaló magatartásával hozzájárult a fényképfelvételek elkészítéséhez. **tanú1** tanúként úgy nyilatkozott, hogy nem vették észre a fényképezést, a másik tanú, **tanú2** pedig azt adta elő, hogy rajta és az alperesen kívül más személy nem készített képeket, azaz nem látta az alperes által hivatkozott másik fotóst, aki az alperes előadása szerint a ... volt jelen. A becsatolt, őt ábrázoló képek egyike sem szemből készült róla, hanem oldalról vagy hátulról, így nyilvánvaló, hogy nem kellett észrevennie a fotózást, az elkészült képek száma pedig nem igazolja, hogy a fényképezést érzékelnie kellett volna.

Amennyiben a fényképek készítését észleli, akkor sem életszerű az elsőfokú bíróság által támasztott azon elvárás, mely szerint a temetésen a fotózás ellen egyértelműen tiltakoznia kellett volna.

Az alperes fellebbezésében szintén az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a sérelemdíj jelentős mértékű csökkentését, a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint a felperesi kereset elkésett. A Pp. 346/A. § (1) bekezdése szerinti kérelemben adott határidő eredménytelen elteltétől számított 15 napon belül kell a keresetet megindítani a 346/B. § (3) bekezdése alapján. A temetés ... napján volt, a per tárgyának alapjául szolgáló kép a temetést követően került fel a ... oldalára egy újságcikk illusztrálásaként. A felperes a 2017. december 15. napján tartott tárgyaláson elismerte, hogy a fényképfelvételt még a temetés napján látta, így ezen a napon tudomást szerzett a sérelmezett fényképfelvétel interneten való megjelenéséről. A felperesnek a fénykép készítőjéhez címzett kérelme 2017. április 28. napján kelt, ami 30 napon belüli, de a kézbesítéstől számított, a kérelemben megjelölt 15 nap eredménytelen elteltét követő 15 napon belül a felperes nem indított keresetet jogainak érvényesítése érdekében a

Pp. különleges eljárási szabályainak megfelelően.

A felperes a megküldött megkeresésében nem kérte a fotó eltávolítását az internetes felületről, hanem ügyvéd által írt levélben azonnal sérelemdíjat kért. Amennyiben a felperes személyesen megkereste volna, elképzelhető, hogy eleget tesz a kérésének és a fényképet eltávolítja az oldalról.

A fényképfelvétel készítéséhez és nyilvánosságra hozatalához nincs szükség engedély kérésére abban az esetben, ha nyilvános közéleti szereplés alkalmával készül a jogosultról képfelvétel. A képmás készítése szempontjából a nyilvános közéleti szereplés feltételei akkor valósulnak meg, ha a felvétel olyan nyilvános eseményen készül, ahol számolni kell azzal, hogy aki részt vesz az eseményen, azt megörökítik és a készült fényképet felhasználják. A fénykép készítéséhez való hozzájárulás megadható ráutaló magatartással is. A felperesnek észlelnie kellett, hogy a temetésen fényképfelvételek készülnek, hiszen két objektívvel felszerelt fényképezőgéppel egy újságíró több képet is készített. Az ítéleti tényállás alapján megállapítható, hogy a felperesnek észlelnie kellett a fényképek készítését és ráutaló magatartással a készítéshez való hozzájárulást megadta. Ennek megfelelően vizsgálni kell azt is, hogy a felhasználáshoz való hozzájárulásra is kiterjedt-e a hozzájárulása.

A feltárt körülmények azt igazolják, hogy a felperes tudott arról, hogy az objektívvel felszerelt kamerák által készített képek felhasználásra kerülnek, vagy kerülhetnek. Az elhunytat a vele kapcsolatos, csaknem két éven át országos port kavart történések avatták közszereplővé a sajtóban, tv-ben, interneten. Temetésén annak a hivatalos szervnek az alpolgármesteri referense, a felperes és főosztályvezetője, **tanú1** voltak jelen, akik részvétele ugyancsak alátámasztja a temetés közéleti jellegét, még ha állításuk szerint magánemberként jelentek is meg. Az esemény közéleti történészként való elismerése okafogyottá teszi az engedélykérést a temetésről szóló tudósítás illusztrációjaként megjelentetett fotók közzétételéhez. A felperes rendelkezési joga abban az esetben vált volna érvényesíthetővé, ha a fotót nem az esemény illusztrálásához, hanem nem rendeltetésszerűen használta volna fel.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a közéletiséget a közszereplői mivolttal keverte. Ha az előzmények alapján az elhunyt temetése közéleti eseménnyé nőtte ki magát, akkor a képmás készítése és felhasználása nem kötött hozzájáruláshoz. A felperesnek számítnia kellett arra, hogy a temetés nyilvánosságot fog kapni, így ha magánszemélyként is ment a helyszínre, a munkája során megszerzett ismeretekből tudnia kellett, hogy a sajtó képviselői jelen lesznek, vagy lehetnek. A felperes észlelte a kamerák jelenlétét és mivel egy temetésen nem gyakori a fotós jelenléte és fénykép készítése, tudnia kellett, hogy a fényképfelvételek felhasználásra kerülnek majd. A sérelmezett kép egyediesítést nem tartalmaz, erre tekintettel sem volt szükséges a felvétel elkészítéséhez és felhasználásához hozzájárulás.

A sérelemdíj megállapításához szükséges a személyiséget ért nem vagyoni sérelem, amely kifejeződik testi, lelki, vagy környezeti változásokban. Az elsőfokú eljárás során tett felperesi nyilatkozat nem elégséges a sérelemdíj megállapításához, hiszen mindössze olyan előadást tett, hogy sérelemdíjra azért tart igényt, mert kellemetlen volt neki az, hogy kitudódott a temetésen való részvétele.

Nem tett említést arról, hogy bármilyen anyagi hátrány érte volna emiatt, vagy azért, mert órákig távol maradt munkahelyétől a temetés okán.

A sérelemdíj mértékének megállapításához meg kell állapítani a jogsértés súlyát, a felróhatóság mértékét, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatását. A múlt, következményekkel nem járó jogsérelem kárpótlására kisebb összeg is megfelelő lehet, maradandó, hosszabb ideig tartó hátrány esetén viszont az elégtétel adekvát volta nagyobb összegű kárpótlást feltételezhet. Jelen esetben egyszeri magatartásról van szó, a cikk kapcsán került fel a kép az internetes oldalra, nem is főképként, hanem úgy, hogy egy nyíl megnyomásával lehet eljutni a képgalériába. Ez a sérelemdíj mértékének megállapításánál értékelendő körülmény.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezésében foglaltak szerinti megváltoztatását kérte. Utalt arra, hogy jogait kezdettől fogva az általános eljárás keretében érvényesíti és a polgári perrendtartás valamennyi vonatkozó rendelkezését betartotta. Az elhunyt nem volt közszereplő, nem volt közéleti személyiség, így temetése sem lehetett közéleti esemény. Ezen nem változtat az sem, hogy az elhunytal kapcsolatban álló személy, jelen esetben az alperes, a temetés időpontját és helyszínét egy közösségi oldalon megjelentette. Az önkormányzat főosztályvezetője és alpolgármesteri referense szintén nem közszereplő, hanem hivatalnokok, akik saját elhatározásuk alapján, emberiességi okokból indítva akartak búcsút venni egy ismerőstől. Nem tudott arról, hogy fényképfelvételek készülnek, így értelemszerűen nem is tiltakozhatott a fotózás ellen, ráutaló magatartással sem járult hozzá a képek elkészítéséhez. Amennyiben a fényképezést látja, akkor sem sejtette volna, hogy újságíró készít fényképeket publikálás céljával. A sérelemdíj megállapításához a hatályos Ptk. szerint nincs szükség arra, hogy bizonyítási indítványokat tegyen a bekövetkezett anyagi hátrányra vonatkozóan, a jogsértés ténye önmagában jogalapot teremt a sérelemdíj követelésére. A 150.000 forint sérelemdíj nem eltúlzott, a kialakuló bírói gyakorlat szerint a sérelemdíj alsó határát legalább 100.000 forintban kell meghúzni, ennél alacsonyabb összeg esetén a jogintézmény elveszítené a komolyságát.

A felperes fellebbezése alapos, az alperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és levont jogi következtetéseivel azonban a másodfokú bíróság teljes mértékben nem értett egyet.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy róla néhai ... búcsúztatóján és temetésén - őt egyértelműen beazonosítható módon ábrázoló - fényképfelvételt készített, továbbá azzal, hogy a képet a ... baráti társasága elnevezésű, általa szerkesztett Facebook oldalon - a temetésről készült beszámoló illusztrációjaként - közzétette.

A Ptk. 2:48. § (1) bekezdése szerint képmás vagy hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához az érintett személy hozzájárulása szükséges.

A (2) bekezdés szerint nincs szükség az érintett hozzájárulására a felvétel elkészítéséhez és az elkészített felvétel felhasználásához tömegfelvétel és nyilvános közéleti szereplésről készült felvétel esetén.

A más képmásával kapcsolatos bármilyen jogosulatlan, beavatkozó magatartás jogsértő. Mindenkinek alanyi joga eldönteni, hogy kívánja-e, hogy róla felvétel készüljön, és kívánja-e, hogy az bármilyen nyilvánosság elé kerüljön, ahhoz hozzájárul-e. A Ptk. - a kialakult bírói gyakorlat alapján - a régi Ptk. normaszövegét kiegészítette: nemcsak a képmás nyilvánosságra hozatalához, hanem a felvétel elkészítéséhez és annak bármilyen módon történő felhasználásához is az érintett hozzájárulására van szükség.

A perben nem azt kellett bizonyítani, hogy a felperes nem tiltakozott a felvétel elkészítése ellen. A felhasználót, az alperest annak bizonyítása terhelte, hogy a fénykép elkészítése és felhasználása nem volt visszaélészerű. Bizonyítani azt kellett tehát, hogy a felperes a felvételnek mind az elkészítéséhez, mind a felhasználásához - akár ráutaló magatartással is - hozzájárult.

Az elkészítéshez ráutaló magatartással történő hozzájárulás vizsgálata körében nemcsak annak volt jelentősége, hogy a felperes tudott-e arról, hogy őt fényképezik, hanem annak is, hogy módjában állt-e tiltakozni a felvételt készítés ellen. Ezt az ügy egyedi sajátosságai alapján kellett megítélni, figyelemmel a felvételt készítés körülményeire.

A kialakult bírói gyakorlat magas mércét állít fel e tekintetben: az esetleges közömbösség, passzivitás nem értékelhető a hozzájárulás megadásaként. A perbeli esetben a felperes egy temetésen vett részt, annak meghitt jellegére, a résztvevők csekély számára is tekintettel nem volt abban a helyzetben, hogy felálljon és odamenjen a fotóshoz, hogy a felvét elkészítés ellen tiltakozzon. Kolléganőjével együtt a kegyeletét kívánta leróni, nem volt elvárható az sem tőle, hogy a fotózást esetlegesen észlve a helyszínt elhagyja. A felperes passzivitása a perbeli esetben nem értékelhető „belenyugvásként”, akként, hogy ráutaló magatartásával a fotó készítéséhez hozzájárult.

A jogszabály szövegéből következően a fénykép készítéséhez, felhasználásához, de minden újabb felhasználáshoz is az érintett hozzájárulására van szükség. Kivételt - a Ptk. 2:48. § (2) bekezdése értelmében - a nyilvános közéleti szereplésről készült felvétel képez. A hozzájárulás beszerzésének kötelezettsége alól mentesül továbbá a tömegfelvétel készítője.

Az alperes által a temetésről készült beszámoló illusztrációjaként közölt fénykép megtekintése alapján megállapítható, hogy az nem tömegfelvétel: a felperes a felvételen kiemelve a többi résztvevőtől elkülönülten, egyedileg került ábrázolásra, hiszen a többi résztvevőtől távolabb ült. A fénykép a felperesről nem nyilvános közéleti szereplése során készült, a tárgybeli temetés nem olyan közéleti esemény, amely a hozzájárulást mellőzhetővé tenné, még akkor sem, ha néhai ... élethelyzetéről, a vele történetekről korábban az alperes és civil szervezete, illetve több sajtóorgánium is beszámolt. A perbeli esetben tehát nem áll fenn olyan kivételes helyzet, amely a hozzájárulás beszerzése alól az alperest mentesítette volna, az alperes nem csak a felvétel közzétételével, de annak hozzájárulás nélküli elkészítésével is jogsértést valósított meg.

Alapos a felperesnek a sérelemdíj összegének felemelésére vonatkozó fellebbezése is. A perbeli esetben a felperes konkrétan megjelölte, hogy a jogsértéssel okozati összefüggésben milyen nem vagyoni hátrányai keletkeztek. Előadása szerint néhai ... munkájából kifolyólag ismerte meg, de magánemberként kívánt a búcsúztatóján részt venni. A temetést követően visszament a munkahelyére dolgozni, majd ugyanazon a napon egy kolléganője jelezte, hogy a ... honlapján megjelent egy cikk a néhai temetéséről és az ahhoz kapcsolt linken olyan fotó érhető el, amelyen jól felismerhetően látható. Köztudomású tényként fogadható el, így további bizonyítást nem igényel, hogy mindez a felperest kellemetlenül érintette, emiatt esetlegesen kérdőre vonhatták, miután nem tartozott a munkatársaira az, hogy a temetésen magánemberként részt vett.

Ezek a körülmények az általa igényelt összegű sérelemdíjat megalapozzák, a 190.000 forintos összeg a hasonló ügyekben kialakult bírói gyakorlatnak is megfelelő.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Alaposnak ítélte a másodfokú bíróság az elégtételadásról való rendelkezés pontosítására irányuló fellebbezési kérelmet is. Az elsőfokú bíróság az alperest a keresetben foglaltaknak megfelelően kötelezte elégtétel adására. Ebben a körben ugyanakkor a kereseti kérelemhez kötöttség nem érvényesül, a rendelkezés végrehajthatósága érdekében pedig indokolt volt annak kimondása, hogy a felperes kérelme alapján az alperes köteles közzétenni a ... Facebook oldalán az elsőfokú ítélet jogsértést megállapító rendelkezését, hiszen e tekintetben az alperes rendelkezik szerkesztői jogosultsággal.

A Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a felperes a keresetindítási határidőt nem mulasztotta el. A Pp. a XXI/A. fejezetében (346/A.- 346/F. §-ok) - a különleges eljárások körében - valóban szabályozza a képmáshoz és hangfelvételhez való jog érvényesítése iránt indított pereket. A felperesnek azonban nem volt kötelezettsége, hogy igényét ilyen eljárás keretében érvényesítse, arra - a sérelemdíjra vonatkozó igényre is tekintettel - nem is ezen különleges szabályok alapján, hanem

az általános eljárási rend szerint került sor. A Pp. 346/B. § (1) bekezdésében megjelölt keresetindítási határidőt, ezért vizsgálni nem kellett.

Az eredményes felperesi fellebbezés folytán a pernyertesség, pervesztesség aránya az elsőfokú eljárásban is módosult, a felperes teljes mértékben pernyertes lett. Ennek megfelelően az alperes - a Pp. 78. § (1) bekezdésben foglaltak alapján - köteles a felperes első- és másodfokú perköltségének megfizetésére. A felperes perköltsége jogi képviselője munkadíjából áll, melyet a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapított meg.

Pervesztessége folytán teljes egészében az alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés b) és c) pontja, 42. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján számított összesen 84.000 forint kereseti és fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően.

Budapest, 2018. június 19.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Istenes Attila s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő